

Ο ΒΑΣΙΚΟΣ ΤΟΜΕΥΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΚΑΤΑ ΠΟΙΟΝ ΤΡΟΠΟΝ ΘΑ ΕΠΙΤΕΥΧΘΗ
Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ

ΜΙΑ ΕΥΓΛΩΤΤΟΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ F.A.O.

Ἡ Ἑλληνικὴ οἰκονομία ἐπραγματοποιήσεται τεραστίως προόδους ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τῆς πρώτης ἀποστολῆς τῆς F.A.O. τὸ 1946, ἡ ὁποία ὑπῆρξε καὶ ἡ πρώτη αὐτῆς ἀποστολὴ ἀνά τὸν κόσμον. Ὀλίγα μόνον ἔχνη ἀπέμειναν ἀπὸ τὰς καταστροφὰς ποῦ προσέκλεισαν, αἱ ἐπὶ ἐνεσείτιαν διαρκέσασαι ἐχθροπραξίαι, λήξασαι μὲν τὸ 1949. Ἡ βιομηχανικὴ παραγωγὴ ὑπερεδίπλασιάσθη, συγκρινομένη μετὰ τὴν προπολεμικὴν τοιαύτην. Ἡ γεωργικὴ παραγωγὴ ἐξ ἄλλου, ἠδὲ ἤθη περισσότερο τοῦ ἡμῶσος. Ὁ ὄγκος τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ ἐφεινμύζει ἤδη βελτιωμένας γεωργικὰς μεθόδους. Αἱ συναλλαγαι διηρυνήθησαν διὰ τῆς διαφοροποιήσεως τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἐμπιστοσύνης εἰς τὸ νόμισμα, μετὰ ἕνα τῶν σοβαρωτέρων πληθωρισμῶν εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην. Ἡ ἐνημέρωσις ἐπὶ τῶν ἀναγκῶν καὶ δυνατοτήτων τῆς χώρας ἠδὲ ἤθη καὶ ἡ Κυβέρνησις κατέβαλε μεγάλας προσπάθειας πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν. Ἡ τελευταία τῶν προσπαθειῶν τούτων ὑπῆρξεν ἡ δημοσιεύσις τοῦ πενταετοῦς προγράμματος ἀναπτύξεως τοῦ ὁποίου τὰ εὐρέα συμπεράσματα συμφωνοῦν μετὰ τὸ περιγραφόμενον κατωτέρω, μακροετὲς πρόγραμμα.

Εἶναι εὐτύχημα τὸ ὅτι ἡ οἰκονομία θὰ πρέπει νὰ κινηθῆ ἤδη πρὸς ἐπιτάχυνσιν τῆς ἀναπτύξεως, διότι εἰς τὴν κρίσιν ταύτην περιστάσιν ἡ Ἑλλάς, πρέπει νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς στάσεώς της ἐναντι τῶν προτάσεων τῆς Δυτικῆς Ἑυρωπαϊκῆς ὀλοκληρώσεως. Ἐκ τῆς ἱστορίας ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ οἰκονομικὴ ἔνωσις μεταξὺ Κρατῶν, τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται εἰς διάφορα ἐπίπεδα ἀναπτύξεως ὁδηγεῖ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἰς μεγαλυτέραν ἀνισότητα, ἐκτὸς ἐὰν ληφθοῦν δραστι-

κὰ μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐπενδύσεως κεφαλαίων καὶ πρωτοβουλίας εἰς τὴν πτωχότεραν τῶν δύο χωρῶν.

Τὰ μέτρα ταῦτα θὰ πρέπει νὰ ἀποσκοποῦν εἰς μίαν θεμελιώδη μεταβολὴν τῆς διαρθρώσεως. Παρ' ὅλην τὴν πρόδον, ἡ ὁποία ἐπετεύχθη κατὰ τὸ πρόσφατον παρελθὸν αἱ θεμελιώδεις ἀδυναμίαι παρεμύνηται αἱ πληθυσμιακαὶ πιέσεις εἰς τὰς καλλιεργουμένας ἐκτάσεις, εἶναι ὑψηλαὶ καὶ ἐκθέτουν εἰς κινδύνους τὴν εὐφορίαν τοῦ ἐδάφους, ὑπάρχουν σοβαρὰ διαφοροποιήσεις εἰς τὸ εἶδος τῶν καλλιεργημάτων, ἡ ὁποία κατέστη περισσότερο τῆς Χώρας καὶ τὸ ἰσχυρὸν πληθωμῶν εἶναι, εἰς μεγάλην κλίμακα, εὐπαθέ. Ἡ ἀπὸ αἰώνων διχδικασίη τῆς ἀφαιμάξεως τοῦ ἐδάφους, ἡ ὁποία κατέστη περισσότερο ἐκδηλος, διὰ τῆς μειώσεως τῶν δασικῶν ἐκτάσεων, ἐξκολουθεῖ εἰσέτι καὶ ἐπισκιάζει σήμερον μὲγα μέρος τῆς προόδου τῆς Ἑλληνικῆς γεωργίας. Σκοπός, πράγματι, τῆς ἐκθέσεως ταύτης εἶναι νὰ ἐξετάσῃ κατὰ ποῖον τρόπον ὁ σημερινὸς ρυθμὸς τῆς πρὸς τὸν ἄλλον τρόπον ἡ διαφοροποιήσεως νὰ αὐξηθῆ ἐντὸς τοῦ πλαισίου ἐνὸς προγράμματος, ἡ ἀπορροπὴ ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἐδάφους.

Ἡ ἐκθεσις ἀσχολεῖται εἰδικώτερον μετὰ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ τρόπου χρησιμοποίησεως τῶν Ἑλληνικῶν ἐδαφῶν, ἡ ὁποία δυνατὸν νὰ ὁδηγήσῃ εἰς μίαν μεταβολὴν τῆς διαρθρώσεως τῆς οἰκονομίας. Δὲν εἶναι ὁμοῦ δυνατὸν νὰ διατυποῦνται ρεαλιστικοὶ ἀντικειμενικοὶ σκοποὶ διὰ τὴν γεωργίαν καὶ τὴν δασοποιίαν χωρὶς τὴν διατύπωσιν βασικῶν ἀξιώσεων ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς. Πρέπει νὰ τονισθῆ ὅτι τὸ ἔργον τῆς προγραμματοποιήσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι περισσότερο δυσχερὲς λόγῳ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν λύσεων τὰς ὁποίας μελετᾷ